

เงื่อนไขแห่งความสำเร็จ หรือเงื่อนไขแห่งความล้มเหลว ของการจัดการศึกษาท้องถิ่น

การจัดการศึกษาท้องถิ่นในอนาคต
ควรคำนึงถึง
รูปแบบของการบริหารจัดการ
รูปแบบของการจัดการศึกษา
และการทำเครือข่าย

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องคิดถึงเงื่อนไขแห่ง
ความสำเร็จ หรือเงื่อนไขแห่งความล้มเหลว ดังนี้

1) การสื่อสาร ปัญหาของการศึกษาที่ผ่านมา คือ ความเข้าใจ
ที่ไม่ตรงกันและมักไม่มีการสื่อสารเอาสิ่งดีๆ ไปเผยแพร่ใน
รูปแบบต่างๆ

2) การประเมิน ต้องมีมาตรฐานในการประเมินที่ชัดเจน

3) กล้ายอมรับผิด ถ้าทำผิดต้องกล้ายอมรับผิด เพื่อให้
เกิดการแก้ไข

นอกจากเงื่อนไขแห่งความสำเร็จหรือเงื่อนไขแห่ง
ความล้มเหลวที่ยกมาแสดงข้างต้นแล้ว การจัดการศึกษาท้องถิ่น
ในอนาคตควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1) รูปแบบการบริหารจัดการขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นรูปแบบที่เน้นการกระจายอำนาจ ทบทิ้งบทบาท
ส่วนท้องถิ่นจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพได้นั้น องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นต้องมีศักยภาพในการดึงคนเก่งเข้ามาเป็นครู โดย
ให้เงินเดือนที่มากกว่า และไม่ควรรใช้กฎกระทรวงกำหนด

เงินเดือนเช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ แต่ให้แต่ละองค์กรกำหนดเงินเดือนครูเพิ่มจากอัตราฐาน (Flat Rate) ที่ตั้งไว้ ซึ่งแน่นอนว่าอาจเกิดความไม่เสมอภาค ความยุติธรรม ดังนั้นเงินเดือนที่ได้รับการสนับสนุนมาจากรัฐบาลอาจจะให้เท่ากันในท้องถิ่น แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งควรหาเงินเดือนเพิ่มให้พิเศษ ซึ่งถ้าทำได้ก็จะได้ครูที่เก่งๆ ไปอยู่ที่โรงเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และก็จะมียุทธศาสตร์นักเรียนเข้าไปเรียนมากขึ้นโดยอัตโนมัติ

2) รูปแบบการจัดการศึกษาควรมองภาพกว้าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมองภาพการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพที่กว้าง นั่นคือ ไม่ใช่จัดการศึกษาให้กับประชากรในวัยเรียนเท่านั้น แต่ควรจัดการศึกษาให้กับประชากรนอกวัยเรียนที่ยังเรียนไม่ถึง ม. 3 หรือยังไม่จบ ม. 3 ซึ่งมีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจร่วมมือกับ กศน. หรือร่วมมือกับโรงเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็ได้ เปิดสอนการศึกษาผู้ใหญ่ในรูปแบบต่างๆ ซึ่งต่อไปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะช่วยจัดโปรแกรมการศึกษา

สำหรับประชากรทุกกลุ่มอายุเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษาที่เรียกว่า “L ยกกาลัง3” (Life-Long Learning) เรียนรู้ตลอดเวลา ส่วนหนึ่งเรียนรู้เพื่อพัฒนางาน อีกส่วนหนึ่งเรียนรู้เพื่อมีความสุขเพิ่มขึ้นและยังช่วยให้เกิดความเข้มแข็งทางสติปัญญาในการร่วมพัฒนาประเทศ ร่วมพัฒนาชุมชน และเพื่อเข้าสู่การเมืองต่อไป ทำให้การเมืองของชาติเป็นการเมืองที่มีความรู้ มีสติปัญญาดีขึ้น

3) การทำเครือข่าย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจับมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นเครือข่าย เช่น กทม. เมืองพัทยา เทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลนครพิษณุโลก และเทศบาลนครเชียงใหม่ที่มีความพร้อมมากกว่าก็สามารถที่จะให้ความช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นท้องถิ่นอื่นๆ ซึ่งควรจะต้องส่งเสริมให้เกิดการทำเครือข่ายขึ้นให้ได้ เป็นการช่วยประหยัดทรัพยากรได้ส่วนหนึ่ง และช่วยลดความเหลื่อมล้ำระหว่างท้องถิ่นได้ด้วย และที่สำคัญคือ ควรให้มีความเป็นอิสระในการจัดการศึกษาทั้งในระดับ อบต. และศูนย์ที่โรงเรียนท้องถิ่นด้วย